

OVERWEGING 3e zondag van Pasen B – 13 en 14 april 2024

Handelingen 3, 13-15.17-19; 1 Johannes 2, 1-5a; Lucas 24, 35-48

UH - Ik had een kleurdoos met schitterende felle en heldere kleuren. Ik had een kleurdoos... Sommige kleuren warm, andere heel kil...

Ik had géén **rood** voor het bloed van de gewonden

Ik had geen **zwart** voor de tranen van de kinderen die hun ouders kwijt waren, ik had geen **wit** voor de handen en de gezichten van de doden

En geen **geel** voor het hete zand.

Maar ik had **oranje** voor het plezier in het leven,

Ik had **groen** voor de bloemknoppen en de vogelnestjes

En **blauw** voor het stralen van de heldere hemel

En **roze** voor dromen en voor rust.

Toen ben ik gaan zitten en heb ik geschilderd: DE VREDE.

Op een wat rustiger moment heb ik me er wel eens in verdiept – in **het schilderen van iets of iemand** – ik kom zoveel mensen tegen of heb ook al zoveel mensen uitgeleide gedaan die op latere leeftijd zomaar tot prachtige schildertechnieken kwamen en prachtige kunstwerken maakten voor hun kinderen – niet om aan **Project Rembrandt** mee te doen, maar gewoon om te zien of je iets van je gemoedstoestand, van waar je van droomt, ook **op doek** te kunnen zetten...

net als mensen dat ook kunnen met **crèmetjes en verfjes op**

gezichten...schoonheidsspecialisten, visagisten... iets mooi maken...

Het is er wat mij betreft nog nooit van gekomen... maar... alleen dát al...

Als we de lezingen van deze zondag nóg eens en nóg eens door ons heen laten gaan, dan komen we, bijna onbewust uit bij het woord waarmee Jezus na Pasen aansluit en binnenkomt bij zijn vrienden: VREDE ZIJ U. Jezus komt binnen bij een groep leerlingen die, net als wij trouwens, dachten: hallo, wat is er nu allemaal van wáár van dat verhaal van zijn verrijzenis? Wat kun je geloven? Is het nepnieuws? En dan heeft Jezus maar één antwoord: raak me maar aan en kijk naar me en laten we samen eten, dan weet je dat ik een mens ben, gewoon een mens, en dat ik naar de wereld ben gekomen om die wereld **mooier te maken, mooier te tekenen**.

Kijk, natuurlijk begrijpen wij allemaal dat, als we de beelden zien van de kapotgeschoten straten, van kinderen en ouders die huilen om hun geliefden, dat het 'project Jezus' nog lang niet is gelukt - die luchtaanval van Iran op Israel vannacht helpt ook niet - maar als we de **penselen** zouden pakken om **iets te schilderen** wat tot die mooiere wereld zou kunnen leiden, dan is het wel 'menschelijkheid', VREDE, dan is het: zorgeloos kunnen dromen en de rust om na je te denken over je eigen

leven en waar jij de **accenten** wilt leggen, hoe jij je éígen wereld al mooier maakt...laten we het niet alleen **tekenen óf schilderen** met onze **kleurdoos**, maar met ons leven.

We noemen dat woord best vaak: **menselijkheid**. Het woord duikt op in rapportages, in adviezen of in kritische commentaren. Er is ontzettend veel behoefte aan menselijkheid: aan het vertrouwde gevoel van respect en aandacht, zachtheid, medeleven. Geen wonder dus dat we daar meer van willen. Het gaat Jezus vóór alles hier om menselijkheid. Daarom komt hij ook binnen met de woorden: VREDE ZIJ U. Ja, je kunt menselijkheid wel **uittekenen** in je leven thuis, in de zorg, in de samenleving, maar de praktijk is lastig

In de EERSTE LEZING horen we harde woorden van Petrus waarmee hij de joden verwijt dat ze Jezus verstoten hebben en overgeleverd aan Pilatus. Het is wel waar wat hij zegt, maar de vraag is of hij dat wel mag zeggen, want wat heeft hij zélf gedaan? Jezus driemaal verloochend en een paar dagen later bij het lege graf, snapte hij er ook niets van.

Niets menselijks is Petrus vreemd.

Bovendien, jarenlang hebben de apostelen met Jezus samengeleefd, ze hebben zijn woorden gehoord, zijn daden gezien, hoe Hij menselijk met mensen omging, mensen aansprak en bemoedigde, aandacht had voor rijk en arm, jong en oud, ziek en gezond, machtig en onderdanig. Hoe Hij zieken genas, zondaars bekeerde, liefde gaf. Ze kunnen hem **uittekenen**, maar... na zijn verrijzenis herkende niemand Hem toen Hij in levenden lijve aan hen verscheen. Met het laten zien van zijn doorboorde handen en voeten en met zijn vraag om iets te eten, zegt Hij: laten we in vrede met elkaar leven, geloof me dat ik altijd bij jullie ben, dat er altijd tekens zijn van mijn aanwezigheid. Natuurlijk is de verrijzenis een moeilijk uit te leggen verhaal, maar we kunnen de verrezen Jezus wel **uittekenen** door zelf de wereld om ons heen menselijker te maken, door elkaar te troosten, te bemoedigen en door óp te staan, als anderen het niet meer kunnen. Daar begint de vrede, die wereld waarvoor Jezus zijn leven heeft gegeven. Nee, je hoeft niet goed te kunnen **tekenen**, geen ster **met het doek** te zijn, om Jezus te laten zien in ons leven van elke dag. Amen.

Pastor Nellie Hamersma

